

Posudek vedoucího práce

Název práce: Inscenování literární předlohy *Magor dětem* ve třech věkových skupinách a třech divadelních formách

Autorka: BcA. Jana Šeráková

Vedoucí práce: doc. Radek Marušák

Oponent: doc. Josef Valenta

Autorka práce si vytkla zajímavé východisko pro svou práci – praxí prozkoumat, jak mohou věková specifika jednotlivých skupin ovlivnit práci na stejné literární předloze, knize I.M. Jirouse *Magor dětem*. Práce je tedy záznamem pedagogického experimentu, jehož výsledky jsou při jeho startu obtížně předvídatelné. Nelze než konstatovat, že jde o experiment velmi zajímavý, experiment, jenž neexperimentuje s dětmi, ale s postupy, nabídkami, výzvami, staví na respektu k dětem jako základní premise, z níž celý proces vychází. Přestože autorka v úvodu práce vytkla cíle a výzkumné otázky, myslím si, že základní cíl, který psaní této práce provázela, je uveden až v závěru: Diplomová práce může sloužit jako inspirace začínajícím inscenátorům. A toto konstatování podepisuji.

Myslím si, že práci nelze zcela číst jako odborný text. Je spíše poctivým a odborně reflektovaným deníkem inscenační práce. Narace má v některých částech práce zcela dominantní postavení, ale z mého pohledu je to z větší části narace smysluplná. Má odborné předznamenání a závěrečné shrnutí a reflexi opírající se o „výzkumné“ otázky – spíše než o výzkum jde o tematické řezy bohatstvím materiálu praxe, které pomohly jistému strukturování reflexe. Ta je při takto bohatém materiálu velmi obtížná, což dokazuje i sama práce.

Práce Jany Šerákové je dokladem poctivého přístupu k práci s dětmi, přístupu v mnoha směrech bohatému a inspirativnímu. Přestože možná v určitých směrech nedosahuje požadavků kladených na odborný styl a strukturu práce, je ono bohatství materiálu, který autorka předkládá, devizou, která tyto nedostatky výrazně vyvažuje. Autorka vědomě propojuje (a v práci popisuje) inscenační práci s dětmi s poznatky vývojové psychologie, na konkrétních příkladech ukazuje jevy, které jsou dokladem obecnějších poznatků, a dává je do vztahů s inscenačním procesem. Právě objevování souvislostí s inscenačním procesem, procesem hledání formy a tvarování, je pro mě autorsky nejzajímavější a nejcennější. Myslím, že by také zasloužilo zevrubnějšího pohledu při reflexi na základě otázek zaměřenosti stanovených v Úvodu práce.

Kromě hlubšího „vytěžení“ bohatého materiálu obsaženého v naraci by práci pomohlo i přehlednější strukturování – zejména těch částí, ve kterých autorka poměrně rozsáhle vypráví příběh vzniku inscenace.

Práci Jany Šerákové považuji za inspirativní materiál pro oblast jevištní práce s dětmi. Na jednom výchozím materiálu ukazuje bohatství přístupů, dané jednak tím, na co se autorka dominantně zaměřuje – tedy věkovými charakteristikami členů souborů – ale i dalšími faktory, které do procesu vstupují. Pro diskusi mě z tohoto pohledu napadá otázka:

Které další faktory, kromě cíleně sledovaných věkových specifik, výrazně ovlivnili vaši společnou inscenační práci.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení B.

V Praze 20.8.2020

Radek Marušák